

DEFINITIE VAN NIETS

Guus Peterse

"Er vliegt niet veel", werd me te kennen gegeven toen ik bij hotel Savoy aan kwam lopen. "Helemaal niets eigenlijk." "Nou, dan gaat het vast nu beginnen", antwoordde ik, de inmiddels best stevige west- tot noordwestenwind indachtig. Dat vond men rijkelijk optimistisch. Na een minuut of vijf wensten de drie aanwezige vogelaars me succes en vertrokken. Ik stond er alleen voor.

Een minuut of 10 daar weer na passeerde een juveniele Jan van Gent. Vermoedelijk valt dat bij ervaren zeetrekters nog wel binnen de definitie van niets, maar ik vind ze altijd weer mooi. Verder moest ik ze gelijk geven. Er vloog, als je het begrip maar ruim genoeg neemt, helemaal niets, na die gent.

Toen enige tijd later Reinder Genuit arriveerde, herhaalde zich min of meer het gesprek van zojuist. Of er nog wat vloog. "Nee, niet veel. Vrijwel niets eigenlijk. Alleen één juveniele gent." "Nee, dat is niets", beaamde Rein. Ja, gesprekken tussen vogelaars kunnen soms een zekere neiging tot eentonigheid hebben. "Maar ach, je weet het niet hè. Een vaaltje kan zomaar langs komen", zei Rein. "Of een kleine jager", zei ik, "zou nog een nieuwe jaarsoort voor me zijn." "Nou", zei Rein, "dan moet je nu even goed kijken want daar gaat er een." Het kostte me enige tijd voor ik 'm te pakken had, maar toen had ik mijn nieuwe jaarsoort binnen.

In ruime zin bleef het allemaal binnen de definitie van niets. Ook vier rosse grutto's, drie smienten, twee bontjes en drie dwergmeeuwen waren slechts rimpelingen in het ledige universum van Niets. Plus nog het een en ander dat Rein omriep maar dat ik niet vinden kon. Ik blijf een kluns, wat zeetrek kijken betreft. Maar ach, ik doe mijn best.

Toen kreeg Rein het bericht binnen: kleine jager ter plaatse in de monding van de buitenwatering.

Een kleine jager ter plaatse, dat is iets, vind ik. Na even zoeken hadden we de vogel gevonden, drijvend tussen de golven. Wel een nogal grijsbruin beestje, vonden we, vooral in de nek. Het zou toch geen... Toen vloog-ie op en was het gauw duidelijk: opvallende streping op witachtige ondergrond op boven- en onderstaart en slechts smalle witte schachtstrepen langs de vleugelboeg. Ook was van hieraf vaag iets te zien van het patroon van witachtige veerranden op de bovendelen, dat trouwens op foto's die van het strand af gemaakt waren, veel duidelijker te zien was. Nee, dit was verre van niets. Ook de bouw van de vogel en de kop- en snavelvorm wezen eenduidig op kleinste jager, veel schaarser en veel leuker dan kleine. Hoewel wel al mijn tweede dit jaar. Het moet niet gekker worden.

Geruime tijd bleef de vogel ter plaatse, vlak voor het strand afwisselend op het water en rondvliegend en even achter een stel meeuwen aan jagend, en zo maakte hij ook enkele toegestroomde lokale vogelaars gelukkig. Het was weer een mooie dag.

14 september 2013

Kleine jager - Donald Macauley (Wikimedia Commons)